

[Alfred Bøgh.]

stad, og som, indtil vi får denne lov igennem, ikke ved, hvordan de skal disponere; det har voldt og volder stadig væk mange vanskeligheder; jeg har mange henvendelser i den retning. Derfor må vi se, om vi ikke kan komme i gang med arbejdet snarest muligt, så problemerne, også de af mindre vigtig art, kan klares inden alt for længe.

Jeg vil derfor give tilslutning til, at vi fremmer arbejdet mest muligt i det kommende udvalg, sådan at reformkommissionen kan komme i gang. Forhåbentlig kan den også nå meget, meget langt ved forhandling, men jeg mener altså fortsat, at i de helt brændende spørgsmål må det være folketinget, der får afgørelsen.

Poul Sørensen: Også jeg skal henvise til, hvad jeg på mit partis vegne tidligere har udtalt om de fremsatte lovforslag. Vi vil med stor interesse arbejde videre i det kommende udvalg.

Jeg er enig i, at lovforslaget om kommunernes styrelse har vist sig at ramme det væsentligste, og vi har ikke mange bemærkninger at gøre, når vi nu går i gang i udvalget; det er vel en lov, som vi kan komme igennem med, og som der hurtigt kan skabes enighed om.

Det lovforslag, som det virkelig drejer sig om, er lovforslaget om den kommunale inddeling, og vi har jo her adskillige gange haft en drøftelse om dette meget vidtgående problem. Jeg vil gerne på mit partis vegne ved denne lejlighed udtale, at også vi ønsker at fremme en udvikling på frivillighedens grund. I den udstrækning, det overhovedet er muligt, vil vi stræbe efter at skabe sådanne arbejdsforhold omkring denne lov, at man ikke griber voldeligt ind imod borgernes ønsker ude i kommunerne. Det er betryggende at vide, at den almindelige sammenlægning af sognekommuner går sin gang. Hvor man kommer, finder man stor forståelse for det arbejde, der her skal gøres, og for det resultat, man skal nå frem til. Men det er selvfølgelig rigtigt, som tidligere ordførere har understreget, at den store vanskelighed ligger omkring købstæderne og købstædernes omegnskommuner; her er det jo særlig de store kommuner, det drejer sig om.

Det centrale punkt for os er selvfølgelig

at få klaret op og nå frem til en ordning omkring de beføjelser, som lovforslaget, om det gennemføres, giver ministeren og kommunalreformkommissionen. Vi har vore store betænkeligheder ved at slippe lovforslaget sådan, at man uden at spørge andre for så vidt kan gribe ind over for store, selvstændige, dygtigt udbyggede kommuner. Derfor vil vi allerede på nuværende tidspunkt, som vi tidligere har gjort det, over for indenrigsministeren pege på, at det er et forhold, som vi i hvert fald under udvalgsarbejdet vil søge at få klaring på, sådan at vi i hvert fald nogenlunde ved, hvad det er, vi til syvende og sidst ender i; det kan man jo ikke vide, hvis man vedtager lovforslaget, således som det er fremsat her.

Jeg har med stor interesse fulgt de drøftelser, der har været i de kommunale organisationer, og har også lagt mærke til den ængstelse, der kom til udtryk ved de bymæssigt bebyggede kommuners landsmøde, men jeg fandt også i formandens beretning og i de indlæg, der kom — selv om de var kritiske, selv om de var ængstelige — alligevel en forståelse for hele spørgsmålet. Jeg har tidligere peget på, at den nye amtsinddeling, som er indbygget i lovforslaget, hvorefter amtskommunerne skal omfatte såvel sognekommuner som købstadkommuner, måske kunne blive det instrument, som der kunne arbejdes med, hvis man vil gå den vej, som jeg meget gerne ønsker: at lade flest muligt omegnskommuner forblive selvstændige, hvis de i deres opbygning og størrelse føles berettigede til det.

Alt dette er selvfølgelig ting, som man kun i et udvalg kan gennemdrøfte i dybden, men jeg har lige villet pege på det her ved lovforslagernes første behandling. Jeg vil gerne tilsige vort partis støtte til og interesse for at arbejde med disse to lovforslag og vor medvirken til så hurtig en behandling, som det nu engang kan lade sig gøre.

Sigsgaard: I mit parti er vi enige om, at der er behov for en kommunereform. Vi mener, at der er mange rigtige tendenser i lovforslagene, og vi ser derfor positivt på dem. Men vi har den opfattelse, at inddelingsloven i sit indhold ikke er tilstrækkelig radikal og konsekvent.